

18. Jul. 1842

FAKTA

Dato:

18. Jul. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 44

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 87; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 94

TRANSSKRIFTION

18 July.

Grundtvig sagde saa smukt igaar: vel er alt aandeligt her paa Jorden kun dunkelt og gaadefuldt, men i Ligning med den Dunkelhed hvori vi fødes og hvori den Verdenskloge lever, da er der dog et deiligt Lysskjær i Christendommen. – Naar Jordens Kloge vilde være varme og inderlige, da blive de ganske dunkle, og, ville de være klare og lyse blive de iiskolde – i disse faa Ord forklarede han saa tydeligt baade sig selv og andre. – Idag reiser Justitsraad Thomsen¹ til Paris, og Rohde² og Carmiencke³ til München.

¹ Museumsmanden Christian Jürgensen Thomsen (1788-1865), der var en af Lundbyes tidligste støtter.

² Maleren Frederik Rohde (1816-1886).

³ Maleren Hermann Carmiencke (1810-1867).

44 ke være det for mig, som den kjære Skovgaard - være Være end
altfor forskjellige. - I dag var Skovgaard og jeg sammen herme
i Martov Kirke og hørte en midenselig dertilig Prædiken af Grundtvig;
om de falske Skæftes, o, hvor det er ueliguel at høre en saadan
Tale, da Dølvæsen, Lamenten og Kraften blisser alle af, i det første
to Sind. O Gud! O Gud! O Gud! hvor langt er jeg fra den rette Veje,
led Du mig alle ind fra den, led mig ikke i Fortvælsed! - Ja,
selv de Tanker, der mi en fortvælsed som Luften for Vinden, var
syndige, jeg elskede dem Grundtvigs hære end Dig, mi er det fæki! Althet
sædet var stille og mørkt, da tænkte jeg over, hvad jeg havde hørt, og jeg
træer selv, det er kedst mi, men jeg kan ikke være glad, end mi har jeg jo
ingen Nisked, for jeg faaer den, er den sidste Gæst af blæst. Ikke
skubket, og jeg faaer jo ingen Gæ - ja, No faaer jeg ikke saa snart! -

18 Julij

Grundtvig sagde saa smukt i Gæ: vel er alt vandeligt her paa
Gorden hvor dunkelt og gaadfuldt, men i Ligning med den Dæn-
kelhed hvor vi fæds og hvor den Kædensklage lever, da er det dog
et sirligt Ly og Lys i Christendommen. - Hvor Indens Klage vilde
være varme og indvænge, da blive de ganske dunkle, og vilde de være
klare og lyse blive de iiskolde - i disse paa Od forklarede han saa tydeligt
lyst faaer sig selv og andre. - Ad Munden

I dag rejste sigstetsraad Thomsen til Paris, og Rødder og Carminstedt

20 Julij

I Gæns kjært jeg med Louise til Ordrup, da hun ikke alene havde kjært
i Omvælt, og derfor gik vi til Jægersborg, hvor hun skal opholde
sig nogle Dage. Ved disse Omvælt, deligenes, Dagrogne o. s. v.
dette dag Befordringen meget og bemerkes derfor ogsaa meget mere: Det
er underligt at see den Masse af anguede Mennesker paa Landeveie
og offentlige Forlystelsessteder ved Kjøbenhavn. Imellem dem gaar
jeg altid hele skamfald i mine mine Klæder, og dog man man
vel glæde sig, ved at Læses Læse til; Almsplidens strengt; end her
Dage er fæki, saa skal vi vel glæde os over August, som en Ispen
der sætter plus Sener og Kraften i Benægle, for at skaffe til Være,
hvad selv blaandeværksmand regner for Nødvendighed, i Allet.